

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΙΟΥΝΙΟΥ 15, 1865.

Η βουλή, διορίσαται πρόεδρον προσωρινὸν καὶ γραμμάτεις, συνεζήτησε καὶ προσωρινὸν κανονισμόν.

στηθοσκοπήσας ὁ Κ. Σαρπιλος τὴν φύσισαν κοινωνίαν τῆς ἑλευθέρας: "Ἐλλάδος διεγνω, ὅτι τῇ δέρᾳ τῆς παθήσεως ἐμφαλεύεται ἐν τῇ ὀημοτικῇ ἐκπαιδεύσει . . ." Α τε διεβιβῶν τέσσαρα καὶ εἴκοσιν μὲν ἄτῃ ἐν τῇ νοσηρᾷ τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος ἀτμοσφαιρά, τῆσθάνθην θερμήν θερμήν τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ὑψώσαντα φωνὴν ὑπέρ αὐτοῖς κλ. Τὴν μακρὰν καὶ μακρᾶς πείρας ταῦτην ἔκθετο μὴ ἔχοντες τόπον νὰ δημοσιεύσωμεν διόλκηρον, παρεθνητομένην μόνον δια ἀξιοσημείωτα περὶ παρθεναγωγίαιν περιέχονται ἐν αὐτῇ.

"Μεῖζουνος, λέγει, προσογγίζει δεῖται ἡ τῶν κορασίων διδασκαλία, ἃτε μᾶλλον νοσόσσα καὶ μᾶλλον ἐπιδρῶσσα ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ. Ἐν τοῖς συγγενεῖς τῶν κορασίων, ως ἐπὶ τὸ πλειστὸν διαστυγχώς, διδάσκονται μᾶλλον αἱ κανόνες καὶ αἱ ἀποτίθεσις τῆς κομματισμοῦ περὶ τὰ καθήκοντα . . ." Η φιλαρέσκεια, η φυσιώσις καὶ ἡ ἐπιτετηδευμένη, ἐξηγενεῖσην διῆσεν, συμπεριφορά καρακτηρίζουν τὸν μαθήτριαν.. "Ἐγνώριστα πτωχὰ κοράσια μηδεμιῶν; πειθόμενοι ἐνα φέρωσι ξύλο, οὐδωρ ἡ ἄλλο το φορτίον ὥπως πρὸν, θεότι θεαν μαθητριαν. Πολλαὶ γονεῖς ἀπειλάρυναν τῶν σχολείων τὰς θυγατέρας των, ἃτε μή ἔχοντες τὰ μέσαν ν' ἀγοράζωσι τανδόλια, καὶ ἐνδύματα ἄλλα παρὰ τὰ κατ' οἶκον κατασκευαζόμενα. Εἰς τὰς ἔξτασις παρετήρησα διη γίνεται ἔκθεσις κοσμημάτων ὑπὸ τῶν μητέρων, ἀμιλλωμένων τίς νὰ παρατήσῃ τὴν θυγατέρα τῆς πολυτελέστερον κεκοσμημένην. Αἱ δὲ διδασκαλοὶ οὐ μόνον ἐπιτρέπουν ἄλλα καὶ ἀπαιτοῦνται. Πολλάκις εἴδον μαθητρίας μὴ παρευρεθείσας εἰς τὰς ἔξτασις, ἀλλείψαι τῆς παρὰ τῶν διδασκαλῶν ἀπαιτουμένης ὁμοιομόρφου ὑνδυμασίας κλ. "Ἐγνώρισα δύο νεάνιδας πτωχῶν γονέων, ἐν τῷ Ἀρτακείῳ ἐκπαιδευθείσας, αἵτινες τοιαύτην εἶχον περὶ ἔχυτον ιδέαν, ὥστε ἐμπάρουν οὐδριν νὰ τὰς καλῇ τις διδασκαλίσσας! Δι μητέρες παρ' αὐταῖς εἶχον θίσιν ὑποηρετρίας! Δι τελειόφοροτος αὗται νεάνιδες παρετήρησα δι τοιστοῦν ἀναλκειον αὔταῖς καὶ ἀγροτικον τὸ οἰλύνειν, μαχειρεύειν, νῆθειν, ὑφαίνειν καὶ τὸ εἰς τοιστὰς οἰκιακὰ ἔργα καταγίνεσθαι. Νομίζουν διη εἶναι δρισταὶ οἰκοκυρίαι γινώσκουσσαι νὰ πλέκουν τρίχαπτά τινα καὶ κεντεῖν κυνάριον ἢ γαλῆν ἢ προσκαρπαλίου, τὸ παρέπαν δ' ἀγνοεῖσθαι καὶ τὸ πλέκειν περικυνημένας καὶ τὸ δάπτειν ὑποκάμιτα. "Ἐν ἐλ λόγῳ τὸ ὑμέτερον συμπέρασμα διη, «αἱ γειρότεραι μητέρες καὶ σύζυγοι γίνονται ἔκειναι διαι ἐν τοῖς παρθεναγωγίοις ἔξετράρχησσαν,» δὲν εἶναι συμπέρασμα, ἄλλα γεγονότας καὶ ἀλήθειας ἀναμφιστήτητος. "Ταῦτα χρησιμεύσουσιν εἰς ἐπικύρωσις, τῆς ἔξτης φράσσεως τῆς ἡμετέρας ὑποσημειώσεως. "Η ἀγωγή, δισφι ἐντελεστέρα γίνεται, τόσῳ μᾶλλον ἀνυφοτὸ τὸ φρόνημα ἢ ἀνύφωσις δὲ αὐτῇ εἰς τὸν φύσει μάταιον "Ἐλληνα καθίσταται εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνος. "Δι μᾶλλουσσαι δημοδιδασκαλοὶ, προσαθνησαμεν, βλάπτονται ἀναστρερόμεναι μετὰ κορασίων ἀνεντέρων κοινωνικῶν τάξεων διότι ταῦτα ἐν δὲν παρερρονοῦσσι, βεβαιώς δικαίως δὲν τιμῶσι παραπολὺ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα. "Οταν τὸ πτωχῆς καὶ ταπεινῆς οἰκογενείας κοράσιον συνεθισμῆς πέντε ὄλοκληρα ἔτη εἰς βίον ἔγετον, καλὴν τροφὴν,

Μετὰ ταῦτα διηρέθη εἰς ὁκτὼ τμῆματα διπολεμούση τὰ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν. Κατὰ δὲ τὴν ληφθείσαν ἀπόρρατον ἡ μπὸ τῆς Βουλῆς ὄλοκληρους ἐξελέγξις πρέπει νὰ γίνη μετὰ πέντε ἡμέρας.

* * *

Ἐφημερίδες τινὲς λέγουσιν ὅτι ὁ γνωστὸς ληστὴς Κέτσος, ὃς τις φιλαθήναιος ὡν δὲν κρτέλιπε πρὸ πολλοῦ τὰ ἔδαφος τῆς Ἀττικῆς, ἐμήνυτε τῷ δημάρχῳ Κρωπίκεστι, ἐὰν δὲν δώσῃ αὐτῷ 25,000 δραχμῶν, θέλει κκίσει τὰς θημονίας τῶν δημοτῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ. Περὶ Σερβίας καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν συμπαρθειῶν τῆς Ἐλλάδος πολλάκις ἐγράψαμεν ἐν τῇ Πανεύρωρᾳ, ἐκδόντες καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἡγεμόνος Μιχαήλ. (Ορχιδίως τόμ. Η', σελ. 54 καὶ τόμ. ΗΕ', σελ. 129.) Τὰς συμπαρθείας ταῦτας ἐπιθυμοῦντες νὰ καταδείξωμεν ἔτοι μᾶλλον ἐφροντίσαμεν νὰ μεταφράσθη ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ νὰ δημοσιευθῇ ἡ ιστορία τῆς Σερβίας τῆς ἐπικναστάσεως. Ἡναγκάσθημεν νὰ ἀνενθυμίσωμεν ταῦτα μαθόντες ἐξ ἀλληλογραφίκς διη ἡ ὑψηλοτάτη ἡγεμονίας ἐτίμητε διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς τὴν ἐν Βελιγραδίῳ ἐλληνικὴν σχολὴν τῇ 8 Μαΐου. Ο σχολάρχης Κ. Ζωγραφίδης, μουσοτραφής τῶν ἀθηναϊκῶν ἐκπαιδευτηρίων, προσεφώνησε γαλλιστὶ τὴν ἡγεμονίδια, ἦτοι ἀπήντησεν ἐπίσης γαλλιστὶ, ἐρυγνάσσασα εὐχαρίστησιν διὰ τὴν πρόσδον τῶν μαθητῶν, τὴν ἐπικείλεισαν τῶν διδασκαλῶν καὶ τὸν ζῆλον τῶν παίδων τῆς Σχολῆς. Η Α. Υ. ἔνευσε πρὸ τούτοις νὰ ἔξαψῃ τὴν πρὸς τὰ γράμματα κλίσιν διὰ συμβουλῶν καὶ προτροπῶν, καὶ πλησιάσασα πολλοὺς τῶν μαθητῶν ἀπέτεινε πρὸ αὐτοὺς εύμενῶς τὸν λόγον. Τὸ συδέεσσαν πλήθος ἦτο ἀκειρον. Ἐχάρησαν δὲ πρὸ πάντων χράν-

καλὸν ἔνδειμα, περίπτατον, γυμναστικὴν, λουτρά θαλάσσια, καὶ ἐπὶ τέλους εἰς ἀποχήν ἀπὸ παντὸς ἔργου ἐξ ἐκείνων, ἀτίκα ἀναγκάζεται νὰ ἐκτελέσῃ ἐπιστρεφόμενον εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον, φυσικῶτατον εἶναι νὰ συμβιθεί. Εστι παρετήρησεν δὲ μακρὰν πεῖραν ἔγων δημοδιδασκαλος. Ταῦτα δὲ λεγόμενα διέπειποι νὰ ἐρεθίζωσι τὴν χολὴν οὐδενὸς διότι καὶ οἱ διεκνύοντες τὰς ἀλλείψαις ἀγαπῶσι τὸ παρθεναγωγήν τῆς Φιλεκπ. Ἑταίρεις δισφι τούλαχιστον καὶ ὁ ἀρθρογράφος· ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο, διότι ἀγαπῶσιν αὐτὸ, ἐπιδιώκουσι τὴν θελτικων. "Ομοίας περιστηρήσεις ἐνομίσαμεν καθήκον νὰ γράψωμεν πρὸ τῶν μηνῶν καὶ περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρθεναγωγείων ἀλλὰ δὲν ὑδρίσαμεν διὰ τοῦτο. (Πανδ. τόμ. ιε', σελ. 407).